

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Tredje Afdeling)

28. februar 2024*

»Plantesorter – meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for sorten SK20 – afvisning af sagen ved appelkammeret – manglende retlig interesse – artikel 81, stk. 1, i forordning (EF) nr. 2100/94«

I sag T-556/22,

House Foods Group, Inc., Osaka (Japan), ved advokat G. Würtenberger,

sagsøger,

mod

EF-Sortsmyndigheden (CPVO) ved M. García-Moncó Fuente og O. Lamberti, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

RETTEN (Tredje Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, F. Schalin, og dommerne I. Nömm og G. Steinfatt (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig A. Juhász-Tóth,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

efter retsmødet den 13. september 2023,

afsagt følgende

Dom

- 1 Med søgsmålet anlagt i henhold til artikel 263 TEUF har sagsøgeren, House Foods Group, Inc., nedlagt påstand om annullation af afgørelsen truffet den 1. juli 2022 af appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (sag A 018/2021) (herefter »den anfægtede afgørelse«).

* Processprog: engelsk.

Sagens baggrund

- 2 Den 18. september 2017 indgav sagsøgeren en ansøgning om EF-sortsbeskyttelse til EF-Sortsmyndigheden i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 af 27. juli 1994 om EF-sortsbeskyttelse (EFT 1994, L 227, s. 1).
- 3 Den plantesort, for hvilken der er blevet ansøgt om EF-sortsbeskyttelse, er løgsorten SK20, der tilhører arten *Allium cepa*.
- 4 I det tekniske oplysningsskema, der var vedlagt den pågældende ansøgning om EF-sortsbeskyttelse, henviste sagsøgeren, som svar på spørgsmål 07.02: »Findes der, ud over oplysningerne i afsnit 5 og 6, yderligere kendetegn, der kan hjælpe med at adskille arten?«, til en »meget lille faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre« i den ansøgte sort.
- 5 EF-Sortsmyndigheden pålagde Naktuinbouw (gartneriinspektion, Nederlandene, herefter »prøvningsmyndigheden«) at foretage den tekniske afprøvning som omhandlet i artikel 55, stk. 1, i forordning nr. 2100/94.
- 6 Den 14. september 2020 fremlagde prøvningsmyndigheden den endelige rapport fra den tekniske afprøvning, hvoraf det fremgik, at sorten opfyldte kriterierne for selvstændighed, ensartethed og stabilitet (herefter »DHS-kriterierne«) og var ledsaget af et forslag til beskrivelse af den ansøgte sort. EF-Sortsmyndigheden fremsendte denne endelige rapport til sagsøgeren den 21. oktober 2020 og opfordrede sagsøgeren til at fremsætte sine bemærkninger i overensstemmelse med artikel 57, stk. 2, i forordning nr. 2100/94.
- 7 Den 21. december 2020 indgav sagsøgeren en ansøgning til EF-Sortsmyndigheden om, at den lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre, som var beskrevet i punkt 07.02 i det tekniske oplysningsskema, blev medtaget i beskrivelsen af kendetegn, eftersom denne beskrivelse ville fastlægge rækkevidden af sortsbeskyttelsen, og for så vidt som denne lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre ville udgøre en exceptionel egenskab, med høj dyrkningsværdi, og navnlig for anvendelsen af den ansøgte sort.
- 8 Den 4. februar 2021 meddelte EF-Sortsmyndigheden sagsøgeren, at selskabets ansøgning efter en intern drøftelse ikke kunne imødekommes, eftersom beskrivelsen af sorten skulle indeholde kendetegn, der svarede til den gældende tekniske protokol, eller i visse tilfælde yderligere kendetegn, men kun når de var blevet anvendt under den tekniske afprøvning med henblik på at vurdere forskellen mellem den ansøgte sort og de almindeligt kendte sorter, hvilket ikke var tilfældet i det foreliggende tilfælde.
- 9 Den 9. februar 2021 svarede sagsøgeren EF-Sortsmyndigheden, idet selskabet bl.a. fremhævede den kommercielle værdi af dets udvælgelsesindsats, og henviste til oplysningen om det supplerende kendetegn i det tekniske oplysningsskemas punkt 07.02. Sagsøgeren forklarede, at en sådan oplysning ifølge sagsøgerens fortolkning forpligtede EF-Sortsmyndigheden til at tage hensyn til det nævnte kendetegn, og forespurgte således, om der var blevet taget hensyn til det nævnte kendetegn inden påbegyndelsen af den tekniske afprøvning, og, i benægtende fald, af hvilken grund dette kendetegn ikke var blevet undersøgt.
- 10 Den 7. april 2021 meddelte EF-Sortsmyndigheden sagsøgeren, at afprøvningen af det yderligere kendetegn »lav faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre« ikke var blevet taget i betragtning, og at resultatet af afprøvningen var overbevisende på grundlag af standardkendetegnene. Ifølge

EF-Sortsmyndigheden var denne forpligtet til at anvende sin tekniske protokol, og eftersom det kendetegn, som sagsøgeren havde ansøgt om, ikke var en del heraf, havde prøvningsmyndigheden ingen grund til at tage hensyn hertil i forbindelse med de sædvanlige afprøvninger vedrørende DHS-kriterierne. EF-Sortsmyndigheden har ikke til opgave at undersøge alle de egenskaber, som ansøgerne har påberåbt sig, hvis en sådan undersøgelse ikke er nødvendig med henblik på, at den kan træffe afgørelse om ansøgningen. Denne supplerende oplysning findes imidlertid i sagsakterne for sorten SK20. EF-Sortsmyndigheden vil fremsende de tekniske oplysningsskemaer til Den Europæiske Patentmyndighed, således at der, hvis en tredjemand måtte indgive en patentansøgning for det omhandlede kendetegn, i dens sagsakter findes et spor, der beviser den aktuelle tekniske viden.

- 11 Ved afgørelse af 3. maj 2021 meddelte EF-Sortsmyndigheden den ansøgte sort beskyttelse (herefter »afgørelsen om meddelelse af beskyttelse«). Denne afgørelse var vedlagt den officielle beskrivelse af sorten, således som den var blevet udarbejdet af prøvningsmyndigheden.
- 12 Den 1. juli 2021 indgav sagsøgeren en klage over afgørelsen om meddelelse af beskyttelse med henblik på, at der i den officielle beskrivelse af sorten blev taget hensyn til den lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre, eller subsidiært, at der skulle foretages en ny teknisk afprøvning med henblik på at vurdere den ansøgte sort, henset til dette kendetegn.
- 13 Den 16. september 2021 besluttede EF-Sortsmyndighedens berigtigelsesudvalg ikke at berigtige afgørelsen om meddelelse af beskyttelse med den begrundelse, at sagsøgerens klage ikke kunne antages til realitetsbehandling i henhold til artikel 49, stk. 1, i Kommissionens forordning (EF) nr. 874/2009 af 17. september 2009 om gennemførelsesbestemmelser til forordning nr. 2100/94 for så vidt angår sagsbehandlingen ved EF-Sortsmyndigheden (EUT 2009, L 251, s. 3). Da afgørelsen om meddelelse af beskyttelse ikke blev berigtiget, blev klagen fremsendt til EF-Sortsmyndighedens appelkammer.
- 14 Ved den anfægtede afgørelse afviste appelkammeret ved EF-Sortsmyndigheden klagen i henhold til artikel 49, stk. 1, i forordning nr. 874/2009, sammenholdt med artikel 81 i forordning nr. 2100/94. Appelkammeret var af den opfattelse, at sagsøgeren ikke havde retlig interesse, eftersom selskabets klage på ingen måde gjorde det muligt at ophæve den anfægtede afgørelse, eftersom denne ikke bestred afgørelsen om at tildele en EF-sortsbeskyttelse til sorten SK20. Appelkammeret bemærkede i øvrigt nærmere bestemt, at EF-Sortsmyndighedens præsident på ingen måde var forpligtet til at iværksætte den procedure, der er fastsat i artikel 23 i forordning nr. 874/2009, som bemyndiger denne til at indføje forekomsten af yderligere kendetegn samt for en sort deres udtryk, eftersom den ansøgte sorts selvstændighed allerede var blevet fastlagt på grundlag af de kendetegn, der fremgik af den relevante tekniske protokol, og eftersom det var tilstrækkeligt, at sorten tydeligt adskiller sig ved mindst ét kendetegn, for at den kan beskyttes. Det var derfor ikke nødvendigt at tage hensyn til det yderligere kendetegn, som sagsøgeren havde henvist til, med henblik på at foretage adskillelsen.

Parternes påstande

- 15 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:
 - Den anfægtede afgørelse annulleres.
 - EF-Sortsmyndigheden tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

16 EF-Sortsmyndigheden har nedlagt følgende påstande:

- Frifindelse.
- Sagsøgeren tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

17 Sagsøgeren har i det væsentlige fremført to anbringender vedrørende, for det første, tilsidesættelse af artikel 81 i forordning nr. 2100/94 og, for det andet, tilsidesættelse af samme forordnings artikel 76.

Det første anbringende om tilsidesættelse af artikel 81 i forordning nr. 2100/94

18 Som sagsøgeren har bekræftet under retsmødet, er selskabet i det væsentlige af den opfattelse, at det har en retlig interesse, for så vidt som EF-Sortsmyndigheden har tildelt det en mindre vidtgående beskyttelse end den, der er ansøgt om, ved ikke at medtage den lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre i den officielle beskrivelse af sorten, således at selskabets klage burde have været antaget til realitetsbehandling.

19 EF-Sortsmyndigheden har bestridt sagsøgerens argumenter.

20 Appellkammeret fandt i den anfægtede afgørelses punkt 14, at sagsøgerens klage skulle afvises i henhold til artikel 49, stk. 1, i forordning nr. 874/2009, sammenholdt med artikel 81 i forordning nr. 2100/94. Der foreligger nemlig ingen retlig interesse, hvis klagen ikke på nogen måde gjorde det muligt at ophæve den anfægtede afgørelse. Dette er tilfældet i den foreliggende sag, eftersom sagsøgeren ikke anfægter afgørelsen om meddelelse af beskyttelse, men udelukkende en del af beskrivelsen af sorten hvad angår listen over dens kendetegn.

21 Det fremgår af artikel 81, stk. 1, i forordning nr. 2100/94, at Sortsmyndigheden i det omfang, nævnte forordning eller bestemmelser vedtaget i henhold til samme forordning ikke indeholder bestemmelser om sagsbehandlingen, anvender de principper, der på dette område er almindeligt anerkendt i medlemsstaterne.

22 Det er ubestridt, at ingen bestemmelse i forordning nr. 2100/94 eller i forordning nr. 874/2009 regulerer spørgsmålet om afvisning af en klage på grund af manglende retlig interesse. Det er således med rette, at appellkammeret henviste til artikel 81, stk. 1, i forordning nr. 2100/94, hvori der henvises til de principper for sagsbehandling, der er almindeligt anerkendt i medlemsstaterne.

23 Som parterne har erkendt under retsmødet, er betingelsen om retlig interesse et princip på området for sagsbehandling, der er almindeligt anerkendt i medlemsstaterne.

24 Søgsmålsinteresse er nemlig den væsentligste og første betingelse for ethvert søgsmål. Et annulationsøgsmål anlagt af en fysisk eller juridisk person kan således kun antages til realitetsbehandling, hvis sagsøgeren har en interesse i, at den anfægtede retsakt annulleres. En sagsøgers søgsmålsinteresse foreligger kun, såfremt en annulation af den anfægtede retsakt i sig selv kan have retsvirkninger, således at søgsmålet med sit resultat kan tilføre sagsøgeren en fordel (jf. dom af 12.11.2015, HSH Investment Holdings Coinvest-C og HSH Investment Holdings FSO mod Kommissionen, T-499/12, EU:T:2015:840, præmis 24 og den deri nævnte retspraksis).

- 25 Det skal således undersøges, om ændringen af beskrivelsen af den beskyttede sort, der var vedlagt afgørelsen om meddelelse af beskyttelse, i det foreliggende tilfælde kan tilføre sagsøgeren en fordel. Dette forudsætter, at det afgøres, om de kendetegn, der er anført i den officielle beskrivelse af en beskyttet sort, er afgørende for omfanget af den beskyttelse, der tildeles sorten, således som sagsøgeren har gjort gældende.
- 26 I henhold til artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2100/94 kan EF-sortsbeskyttelse omfatte sorter af alle planteslægter og -arter, herunder bl.a. hybrider mellem slægter eller arter.
- 27 Ifølge artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 2100/94 forstås ved »sort« en bestand af planter inden for en enkelt botanisk taksionomisk gruppe af lavest kendte rang, der, uanset om alle betingelser for meddelelse af sortsbeskyttelse er opfyldt, kan defineres på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper, skelnes fra enhver anden bestand af planter på grundlag af forekomsten af mindst et af de nævnte kendetegn og betragtes som en enhed hvad angår dens egnethed til at blive formeret uforandret.
- 28 I overensstemmelse med artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 2100/94 består en bestand af planter af hele planter eller plantedele, hvis disse dele er i stand til at producere hele planter, under ét benævnt »sortsbestanddele«.
- 29 I henhold til artikel 6 i forordning nr. 2100/94 meddeles der i øvrigt EF-sortsbeskyttelsen for sorter, der er selvstændige, ensartede, stabile og nye.
- 30 I artikel 7, stk. 1, i forordning nr. 2100/94 præciseres, at en sort anses for at være selvstændig, når den på grundlag af forekomsten af kendetegn, der skyldes en given genotype eller kombination af genotyper, tydeligt adskiller sig fra enhver anden sort, hvis eksistens er almindeligt kendt på ansøgningsdatoen.
- 31 Endvidere bestemmes i artikel 8 i forordning nr. 2100/94, at en sort anses for at være ensartet, hvis den, bortset fra den variation, der kan forventes som følge af særlige forhold ved formeringen, er tilstrækkeligt ensartet med hensyn til forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen.
- 32 Endelig bestemmes i artikel 9 i forordning nr. 2100/94, at en sort anses for at være stabil, hvis forekomsten af de kendetegn, som lægges til grund ved bestemmelsen af, om sorten er selvstændig, samt eventuelle andre kendetegn, som tages i betragtning ved sortsbeskrivelsen, forbliver uændret efter gentagen formering, eller, hvis der er tale om en bestemt formeringscyklus, ved afslutningen af enhver sådan cyklus.
- 33 For det første forstås ved »«sort«, således som det fremgår af artikel 5, stk. 2, første led, i forordning nr. 2100/94, en bestand af planter, der bl.a. kan defineres ved forekomsten af alle de kendetegn, der skyldes dens genotype.
- 34 For det andet fremgår det af artikel 6-9 i forordning nr. 2100/94, at forekomsten af de kendetegn, der skyldes sortens genotype, tjener til at fastslå, om sorten opfylder DHS-kriterierne, og om den således kan beskyttes.

- 35 Endvidere anføres det i 11. betragtning til forordning nr. 2100/94, at »i forbindelse med meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse er det nødvendigt at foretage en vurdering af sortens væsentligste kendetegn«, og at »sådanne kendetegn behøver imidlertid ikke nødvendigvis at stå i forbindelse med deres økonomiske betydning«.
- 36 Det følger således af ovenstående betragtninger, at meddelelsen af EF-sortsbeskyttelse for en ansøgt sort ikke kræver en udtømmende vurdering af alle de kendetegn, der ville kunne skyldes denne sorts genotype, men kun af de kendetegn, der har en vis betydning for dens egnethed til beskyttelse og navnlig dens selvstændighed. Den tekniske afprøvning, der er fastsat i artikel 55 i forordning nr. 2100/94, har således kun til formål at afgøre, om den ansøgte sort er tilstrækkeligt selvstændig, ensartet og stabil i forhold til andre almindeligt kendte sorter. Den nævnte afprøvning har imidlertid ikke til formål at vurdere alle de kendetegn, der kan skyldes den ansøgte sorts genotype, eller anvendeligheden eller den kommercielle værdi af de nævnte kendetegn, eftersom tildelingen af beskyttelse til en ny sort på ingen måde er betinget af forekomsten af kendetegn, der har en indre kommerciel værdi.
- 37 Den officielle beskrivelse af sorten, der er udarbejdet af prøvningsmyndigheden, og som kun udgør et sammendrag af de observationer, der blev foretaget i forbindelse med den tekniske afprøvning, har således heller ikke til formål at afspejle et udtryk for alle de kendetegn, der skyldes den ansøgte sorts genotype, og som kendetegner den, såsom den lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre, som sagsøgeren har påberåbt sig, men udelukkende visse specifikke kendetegn, der er tilstrækkelige til at godtgøre sortens selvstændighed.
- 38 Ifølge artikel 5, stk. 2, andet led, i forordning nr. 2100/94, sammenholdt med forordningens artikel 7, stk. 1, er det nemlig tilstrækkeligt, at sorten ved mindst et af de kendetegn, der skyldes dens genotype, tydeligt adskiller sig, for at den kan beskyttes. Selv om en ansøgt sort har visse kendetegn, der er identiske med en almindeligt kendt sort, er det således tilstrækkeligt, at den tydeligt adskiller sig ved et eller flere andre kendetegn, for at sorten er beskyttet. Selv i det tilfælde, hvor det yderligere kendetegn, som sagsøgeren har påberåbt sig, var blevet medtaget i forbindelse med den tekniske afprøvning og fremgik af den officielle beskrivelse af sorten SK20, ville dette følgelig ikke have haft nogen indvirkning på beskyttelsen af denne sort, eftersom en ny sort, der har den samme lave faktor for tårefremkaldelse og pyrodruesyre, alligevel ville kunne blive beskyttet, når denne fremviser et eller flere andre kendetegn, der tydeligt adskiller den fra sagsøgerens sort.
- 39 I øvrigt kan tilføjelsen i beskrivelsen af det yderligere kendetegn, som sagsøgeren har påberåbt sig, ikke bibringe denne en fordel som følge af den omstændighed, at EF-sortsbeskyttelsen vedrører selve sorten (jf. artikel 5, stk. 1, i forordning nr. 2100/94), der skal forstås som en bestand af planter (jf. artikel 5, stk. 2, i forordning nr. 2100/94), der består af hele planter eller plantedele, hvis disse dele er i stand til at producere hele planter, under ét benævnt »sortsbestanddele« (jf. artikel 5, stk. 3, i forordning nr. 2100/94). Ifølge artikel 13, stk. 1 og 2, i forordning nr. 2100/94 bevirker EF-sortsbeskyttelsen nemlig, at indehaveren har ret til at foretage visse handlinger med hensyn til sortsbestanddele som defineret i den nævnte forordnings artikel 5, stk. 3, eller med hensyn til udbytte af den beskyttede sort. Det følger heraf, at beskyttelsen vedrører plantematerialet i sig selv, således som defineret ved alle de kendetegn, der skyldes dets genotype, uanset om de er indeholdt i den officielle beskrivelse af sorten eller ej.
- 40 Tilføjelsen i beskrivelsen af det kendetegn, som sagsøgeren har påberåbt sig, ændrer således på ingen måde rækkevidden af den beskyttelse, som sagsøgeren er blevet tildelt for sorten SK20. Det var derfor med rette, at appelkammeret fandt, at sagsøgeren ikke havde retlig interesse.

- 41 Denne konklusion kan ikke drages i tvivl ved de afgørelser fra Bundesgerichtshof (forbundsdomstol, Tyskland), som sagsøgeren har påberåbt sig, der ifølge sidstnævnte anerkender, at beskyttelsen af en beskyttet sort er baseret på de kendetegn, der fremgår af den officielle beskrivelse af denne. Ordningen med EF-sortsbeskyttelse er nemlig et selvstændigt system, der består af en helhed af regler og forfølger formål, som er særegne for systemet, idet dets anvendelse er uafhængig af alle nationale systemer, og idet lovligheden af appelkammeret ved EF-sortsmyndighedens afgørelser udelukkende skal bedømmes på grundlag af forordning nr. 2100/94 og nr. 874/2009, således som fortolket af Den Europæiske Unions retsinstanter (jf. analogt dom af 6.6.2018, Apcoa Parking Holdings mod EUIPO, C-32/17 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2018:396, præmis 31 og den deri nævnte retspraksis). Unionens retsinstanter er således ikke bundet af en afgørelse fra en medlemsstat, selv om en sådan afgørelse er truffet i henhold til en harmoniseret national lovgivning (jf. analogt dom af 27.2.2002, Streamserve mod KHIM (STREAMSERVE), T-106/00, EU:T:2002:43, præmis 47).
- 42 Følgelig må det første anbringende forkastes som ugrundet.

Det andet anbringende om tilsidesættelse af artikel 76 i forordning nr. 2100/94

- 43 I forbindelse med det andet anbringende har sagsøgeren i det væsentlige gjort gældende, at EF-Sortsmyndigheden i overensstemmelse med artikel 76 i forordning nr. 2100/94 var forpligtet til at tage hensyn til og undersøge hele sagsøgerens ansøgning om i den tekniske afprøvning og i den officielle beskrivelse af sorten at medtage et vigtigt yderligere kendetegn.
- 44 EF-Sortsmyndigheden har bestridt denne argumentation.
- 45 Eftersom det for det første fremgår af præmis 21-42 ovenfor, at det var med rette, at appelkammeret afviste sagsøgerens klage, og for det andet, at det kun var for fuldstændighedens skyld, at appelkammeret fandt, at klagen ligeledes var ugrundet, i det væsentlige med den begrundelse, at EF-Sortsmyndighedens præsident i det foreliggende tilfælde på ingen måde var forpligtet til at iværksætte proceduren i artikel 23 i forordning nr. 874/2009, som bemyndiger denne til at indføje forekomsten af yderligere kendetegn samt for en sort deres udtryk, er det andet anbringende irrelevant.
- 46 Det følger af samtlige de ovenstående betragtninger, at EF-Sortsmyndigheden må frifindes i det hele.

Sagsomkostninger

- 47 Ifølge Rettens procesreglements artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 48 Da sagsøgeren har tabt sagen, bør det pålægges denne at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med EF-Sortsmyndighedens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Tredje Afdeling):

- 1) EF-Sortsmyndigheden (CPVO) frifindes.**
- 2) House Foods Group, Inc. betaler sagsomkostningerne.**

Schalin

Nömm

Steinfatt

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 28. februar 2024.

Underskrifter